

บุญใหญ่ปิดอบายอีกแล้ว

ภิกษุ : ช่วงที่บอกบุญเสาชემวิหารหลวงปู่วัดปากน้ำ
มีโยมถาม ผมก็บอกไปว่า บุญใหญ่มากเลย
แล้วก็อธิบายไปหลายอย่าง
เขาบอกตั้งใจว่าจะทำ แต่ขอถามนิดหนึ่งว่า
ตั้งแต่บุญจุนยาย บุญสร้างพระมหาธรรมกายเจดีย์
เสาชემพระมหาธรรมกายเจดีย์
แล้วก็มาถึงองค์พระ มาเสาชემวิหารหลวงปู่
ทุกบุญก็บอกว่า “บุญใหญ่”
คืออยากจะทราบ ว่า บุญไหนใหญ่กว่ากันครับ
แล้วทำไมทำบุญที่วัดพระธรรมกาย
จะต้องบุญใหญ่ปิดอบายทุกครั้งครับ

หลวงพ่ : ก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ นะ เพราะคนจะไปอบายต้องไป
ด้วยจิตที่เศร้าหมอง ไม่ผ่องใส มีอกุศลกรรม จิตมืดดำก็ไปอบาย
แต่มาทำบุญที่วัด จิตผ่องใส ไม่เศร้าหมอง เพราะฉะนั้นจึงปิดประตู
อบาย มีสุคติเป็นที่ไป

บุญไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย แต่ก็ไม่ใช่ไปทำบาปใหม่ นะ
หมายความว่า ทำบุญแล้วก็รักษาบุญนี้ไปจนกระทั่งหมดอายุขัย

ส่วนคำว่า “ใหญ่” เนื่องจากคำที่จะเอาไปเปรียบเทียบกับ
สิ่งนั้น ภาษามันมีความจำกัด เหมือนกินข้าวก็มีความสุข เตะบอล
ก็มีความสุข ไปทะเลก็มีความสุข เทียวบาร์ก็มีความสุข นั่งธรรมะ
ก็มีความสุข ไม่รู้ว่าสุขไหนจะใหญ่กว่ากัน เอาไปใช้ปนกันหมด มัน
จนด้วยภาษาที่จะนำมาอธิบาย

และจริงๆ บุญใหญ่ทุกบุญ กฐินก็ดี พระมหาธรรมกายเจดีย์ก็ดี
มหาวิหารก็ดี ทุกอย่างเป็นสิ่งเกี่ยวเนื่องเป็นบุญอันเดียวกัน แต่ว่า
แบ่งประเภท ทำกฐินก็เอาไปทำสิ่งนั้น หรือสร้างพระมหาธรรมกาย
เจดีย์ก็ดี มหาวิหารพระมงคลเทพมุนี หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ
ก็ดี ก็เพื่อที่จะขยายวิชชาธรรมกายไปสู่ชาวโลก

เพราะฉะนั้น คือเส้นทางเดียวกัน บุญใหญ่อันเดียวกัน แต่
แบ่งประเภทในการทำ แยกออกจากกันไม่ได้ เหมือนเพชรที่มีทั้งสี
ทั้งแฉะ ทั้งเนื้อ ไปพร้อม ๆ กัน สีเขียว สีเหลือง สีแดง แฉะใส เนื้อดี
แข็ง เวลาเรียก เราเรียกคนละอย่าง แต่วามันรวมอยู่ในอันเดียวกัน
เส้นทางเดียวกัน เพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน

๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๙